

Arrest

nr. 66 236 van 5 september 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 23 juni 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 mei 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 28 juli 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 augustus 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. LAMS, die loco advocaat B. DE MULDER verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 23 januari 2011, verklaart er zich op 24 januari 2011 vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 25 mei 2011, aangetekend verstuurd op dezelfde dag.

1.3. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

“Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees, afkomstig Bushtran, gemeente Preshevë (Zuid-Servië). U beschikt over de Servische nationaliteit. Drie jaar geleden leerde u een Servisch meisje, D. ., kennen op het gymnasium in Preshevë. U begon een relatie met haar. Zij is afkomstig uit Leran. Eind 2010 kwam haar vader, L., te weten dat jullie een relatie hadden. Om die reden werd u door haar vader twee maal lastiggevallen. De eerste keer werd u op straat door haar vader bedreigd. Hij wilde dat u de relatie stopzette. Twee dagen later stuurde u uw oom, G., naar haar vader om haar hand te vragen. Dit werd geweigerd. Een bemiddelingspoging haalde evenmin iets uit. Ongeveer tien à twintig dagen na de eerste aanvaring werd u wederom door L. bedreigd. Dit gebeurde op weg naar huis aan het busstation

in Preshevë. L. lokte u in zijn wagen en bedreigde u met een wapen. Hij zei dat hij u zou vermoorden indien u de relatie niet zou stopzetten. U diende geen klacht in bij de autoriteiten omdat u bang was en omdat u uw familie geen problemen wou bezorgen. Uw familie was op de hoogte van uw relatie met D., alsook van de problemen met haar vader. Uw ouders hoopten dat er een oplossing zou komen en ze waren gekant tegen uw beslissing om Servië te verlaten. Op 24 januari 2011 diende u in België een asielaanvraag in. Ter staving van uw identiteit en asielaanvraag legde u volgende documenten neer: uw paspoort afgeleverd op 24 maart 2010, uw identiteitskaart en uw rijbewijs.”

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

- het conflict met de vader van verzoekers' vriendin is louter interpersoonlijk (tussen privé-personen) van aard;
- verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voor zijn problemen met de vader van zijn vriendin geen of onvoldoende beroep kon doen - of bij een eventuele herhaling van problemen met deze familie in geval van een terugkeer naar Servië zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Servië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten;
- uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de Multi-etnische politie (MEP) in Zuid-Servië wel degelijk ingrijpt bij interpersoonlijke en gemeenrechtelijke feiten;
- uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt ook dat, voor het geval dat de multi-etnische politie haar werk in particuliere gevallen toch niet naar behoren zou uitvoeren, er een aantal stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door de politie / politioneel wangedrag aan te klagen.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op een schending van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Na een theoretische uiteenzetting over de motiveringsplicht in de zin van artikel 62 van de vreemdelingenwet en de wet motivering bestuurshandelingen meent verzoeker dat de bestreden beslissing niet voldoet aan deze bepalingen.

Verzoeker herhaalt geen beroep te hebben gedaan op de Servische autoriteiten omdat hij bang was en zijn familie geen problemen wou bezorgen en is van oordeel dat dit weldegelijk afdoende is als verklaring hiervoor.

Verzoeker is verder niet akkoord met de beslissing van de commissaris-generaal inzake de werking van de multi-etnische politie en meent dat het onmogelijk is om uit een algemene indruk conclusies te trekken voor een individuele situatie.

In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker verwijst naar artikel 1 A van het vluchtelingenverdrag, herhaalt zijn asielmotief en is van oordeel dat hij hierdoor in aanmerking komt voor het statuut van vluchteling.

In een derde middel werpt verzoeker een schending op van de artikelen 48/2 juncto artikel 48/4, §1 en §2 b en c en ten slotte van artikel 48/5, §1 b en c van de vreemdelingenwet.

Verzoeker volhardt in zijn verklaringen en vraagt dat hem op zijn minst het statuut van subsidiair beschermde zou worden toegekend vermits hij in geval van terugkeer naar zijn land een reëel risico op ernstige schade zal lopen.

2.2. In de mate dat de verzoekende partij naast een schending van de materiële motiveringsplicht een schending van de formele motiveringsplicht met verwijzing naar artikel 62 van de vreemdelingenwet en (de artikelen 2 en 3 van) de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen opwerpen, wijst de Raad erop dat het tegelijk aanvoeren van de schending van de formele en de materiële motiveringsplicht niet mogelijk is. Een gebrek aan deugdelijke formele motivering maakt het de verzoekende partijen immers onmogelijk om uit te maken of de materiële motiveringsplicht geschonden is (cf. RvS 14 juli 2004, nr. 133.900). Derhalve dient vastgesteld dat, ofschoon verzoekende partijen een schending van de formele motiveringsplicht opwerpen, uit het feit dat zij tevens de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren, blijkt dat zij de motieven die

aan de grondslag van de bestreden beslissingen liggen, kennen doch betwisten dat deze motieven de bestreden beslissingen kunnen dragen. Het middel dient derhalve uitsluitend vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

2.3. De Raad is van mening dat verzoeker niet kan worden erkend als vluchteling en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

Daargelaten de vaststelling dat de commissaris-generaal terecht oordeelde dat de feiten aan de basis van verzoekers asielaanvraag, met name het conflict met de vader van verzoekers' vriendin, louter interpersoonlijk (tussen privé-personen) van aard is en bijgevolg geen verband houdt met één van de criteria van het vluchtelingenverdrag maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij in Servië niet op bescherming kan rekenen van de aanwezige autoriteiten. Internationale bescherming kan immers slechts kan worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Artikel 48/5, §1, c van de vreemdelingenwet bepaalt dat er slechts sprake kan zijn van vervolging uitgaande van niet-overheidsactoren indien de staat, partijen of organisaties die de staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen geen bescherming kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade. Verzoeker stelt nooit een beroep te hebben gedaan op de Servische autoriteiten omdat hij bang was en zijn familie geen problemen wou bezorgen (gehoorverslag, 12). Deze verklaringen voor het niet inroepen van de bescherming door de eigen autoriteiten zijn niet afdoende. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van een bepaald probleem/misdrijf, dan kunnen ze hier vanzelfsprekend ook niet tegen optreden. Zo blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat de Multi-etnische politie (MEP) in Zuid-Servië wel degelijk ingrijpt bij interpersoonlijke en gemeenrechtelijke feiten. De MEP is ondergebracht binnen de bestaande politiestructuren en is belast met de reguliere politietaken in de Preshevë-vallei. Het hoofd van de politie in Preshevë is een etnische Albanees (A. B.) en er zijn ook etnische Albanese agenten tewerkgesteld. De MEP vervult haar politietaken in de haar toegewezen domeinen naar behoren. Zo treedt de MEP op in situaties van huiselijk geweld, drugs, burenruzies, smokkel, diefstal, verkeersovertredingen, verkrachting, moord en andere gemeenrechtelijke feiten. Verder blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat, voor het geval dat de multi-etnische politie haar werk in particuliere gevallen toch niet naar behoren zou uitvoeren, er een aantal stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door de politie / politioneel wangedrag aan te klagen. In 2006 werd immers de "Sector for Internal Control of the Police" opgericht binnen de politiediensten. Dit interne controleorgaan behandelt klachten die met het optreden van de politie te maken hebben. Het neemt disciplinaire maatregelen tegen agenten die verdacht worden van machtsmisbruik en corruptie en zorgt voor gerechtelijke vervolging indien nodig. Waar verzoeker deze informatie in het verzoekschrift betwist en zich openlijk de vraag stelt hoe de commissaris-generaal uit zulke algemene informatie een individuele conclusie vermag te trekken, stelt de Raad vast dat verzoeker zich in zijn verweer tegen de omstandige motivering van de bestreden beslissing beperkt tot het zonder meer tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal en het opwerpen van losse beweringen, wat echter geen dienstig verweer uitmaakt. Verzoeker brengt zelf geen concrete elementen aan die de informatie aanwezig in het administratief dossier en uitvoerig toegelicht in de bestreden beslissing, kan ontkrachten.

2.4. Tot slot wijst de Raad erop dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden, wat inhoudt dat hij zijn beslissingen moet stelen op een correcte feitenvinding. De Commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op de algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken (RvS 1 oktober 2003, nr. 123.728). Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 20 mei 2011 op het Commissariaat-generaal werd gehoord, waarbij hij de mogelijkheid kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. Tijdens het volledige gehoor was hij in het gezelschap van een tolk die het Albanees/Nederlands machtig is en kon hij zich laten bijstaan door een raadsman. De bestreden beslissing is grotendeels gesteund op het verslag van dit gehoor. Aldus kan niet worden vastgesteld dat de commissaris-generaal hier onzorgvuldig heeft gehandeld.

2.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het vluchtelingenverdrag juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf september tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

A. VAN ISACKER